

Kui sul juhtund tigge naene,
Kes ööd, päwad ühete joni
Used torrus, neeb toni.
Sedda jäätta suitso föki,
Pesso pesso, tehko föki,
Pöslego ta pöslled ees,
Taggand olgu külmast wees.
Seal ta wötko furja hüda
Pimmes läia lässi fauda.
Agga, meie neljateete,
Woime julgest jutto westa.
Pawel paris Tönnuga.
Wadder wallib *) minnuga.

*) Wallib — en Saarema sanna, mis tähhendab: väggi heaoste.

Körtssi lehmad.

Sedda sünib fa, et sind sinno emma felel, mis sa trägga heaoste moistad, sinno emmese kuuldes wälja naertofse, veel pealegi seks ja teiseks söimataks, mõnni ford aitad isse veel tagga järrel, et luggu õige naisjakaas on. Pannen üht nisugusti tülli sulle tunniistusseks, kuida se woib sündida.

Juhitusin ford päew pääraast kewvadiste püh-

hade Liwa körtsist möda minnema. Körtssi Karel istus ukse ees pingi peäl, jugges pipi. Allasi Andres ja Raddariko Karel ollid eilist joni seal sunnisti päwa piddamaš ja halli kiuwiga teine teist lõmas. Minna terretasin ja jäin piisut seisatama. Rohke olli jutto järg joni peäl, kellest körtsimikudel paljo pudust ei olle. Selle peäle tulli Mäe körtsi Mart, kes vina järrel P. moisa läks. Neid kahete jodikud nähhes ütles Mart: Noh Karel, kuida lässi käib? Kas lehmad peawad omma sanna, kas lüpsivad heaoste?

Karel. Lüpsivad fa, pollegid ni sured asjad, kui peält näitwad. Se mušta-lauk on siiski partem, kui ruske-lauk. Mušta-lauk on ful pidlemata wahbega, agga, kui ta kannab, siis lüpsab heaoste; teine tilgub ful pea aasta ümber, annab siiski wähhem pima, segi lahjem fa, mõnni ford peab pima kinni, tarrib uddara waisto kõhto. Ma olleksin tedda hammu ärra annud, kui parremat ta eest olleksin sanud.

Raddarikko Karel. Se raibe laške minna wige lada peäle, fa polle enne end petta lašnud, laške missna, mis sa muidö täbjaga tüllitjed.